

POSTANOWIENIE

Dnia 12 kwietnia 2022 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Grzegorz Żmij (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Tomasz Demendecki

SSN Oktawian Nawrot

w sprawie ze skargi R. S.

na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy bez nieuzasadnionej zwłoki w postępowaniu przed Sądem Najwyższym w sprawie o sygn. akt I CSK 620/22, po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Kontroli Nadzwyczajnej i Spraw Publicznych w dniu 12 kwietnia 2022 r.,

odrzuca skargę.

UZASADNIENIE

Pismem z dnia 7 lutego 2022 r., wniesionym również za pośrednictwem elektronicznej Platformy Usług Administracji Publicznej (ePUAP) w dniu 10 lutego 2022 r., zatytułowanym „Skarga na bezczynność Sądu Najwyższego”, R. S. działając osobiście wskazał, iż wniesiona przez niego skarga kasacyjna nie została dotychczas chociażby przyjęta do rozpoznania. Autor skargi wezwał Pierwszą Prezes Sądu Najwyższego oraz Ministra Sprawiedliwości m.in. do udzielenia informacji, czy Sąd Najwyższy zobowiązany jest do przestrzegania prawa i obowiązują go terminy ustawowe rozpoznawania spraw. Ponadto skarżący zwrócił się do Pierwszej Prezes Sądu Najwyższego o natychmiastowe wyznaczenie terminu rozprawy lub odrzucenie skargi.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Skarga na przewlekłość postępowania podlegała odrzuceniu.

Zgodnie z art. 2 ust. 1 ustawy z dnia 17 czerwca 2004 r. o skardze na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy w postępowaniu przygotowawczym prowadzonym lub nadzorowanym przez prokuratora i postępowaniu sądowym bez nieuzasadnionej zwłoki (t.j. Dz.U. 2018, poz. 75 ze zm., dalej: ustawa o skardze na przewlekłość postępowania) strona może wnieść skargę o stwierdzenie, że w postępowaniu, którego skarga dotyczy, nastąpiło naruszenie jej prawa do rozpoznania sprawy bez nieuzasadnionej zwłoki, jeżeli postępowanie zmierzające do wydania rozstrzygnięcia kończącego postępowanie w sprawie trwa dłużej niż to konieczne dla wyjaśnienia istotnych okoliczności faktycznych i prawnych albo dłużej niż to konieczne do załatwienia sprawy egzekucyjnej lub innej dotyczącej wykonania orzeczenia sądowego (przewlekłość postępowania).

Zgodnie z art. 6 ust. 1 ustawy o skardze na przewlekłość postępowania, skarga powinna czynić zadość wymaganiom przewidzianym dla pisma procesowego. Skarga powinna ponadto zawierać: żądanie stwierdzenia przewlekłości postępowania w sprawie, której skarga dotyczy (ust. 2 pkt 1); oraz przytoczenie okoliczności uzasadniających żądanie (ust. 2 pkt 2).

Wniesiona w przedmiotowej sprawie skarga R. S. na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy bez nieuzasadnionej zwłoki w postępowaniu przed Sądem Najwyższym w sprawie o sygn. akt I CSK 620/22 nie spełnia warunków określonych w art. 6 ust. 2 ustawy o skardze na przewlekłość postępowania, albowiem autor nie zawarł w skardze żądania stwierdzenia przewlekłości postępowania w sprawie, której skarga dotyczy. Za żądanie takie nie sposób uznać subiektywnej oceny skarżącego o przewlekłym prowadzeniu sprawy (*nota bene* bez wskazania w zasadzie okoliczności uzasadniających taką ocenę), jak również wniosków o informacje w sprawie kierowanych do Pierwszego Prezesa Sądu Najwyższego, czy Ministra Sprawiedliwości.

Stosownie do art. 9 ust. 1 ustawy o skardze na przewlekłość postępowania skargę niespełniającą wymagań przewidzianych w art. 6 ust. 2 sąd właściwy do jej rozpoznania odrzuca bez wzywania do uzupełnienia braków.

Biorąc pod uwagę fakt, że skarga R. S. na przewlekłość postępowania Sądu Najwyższego w sprawie o sygn. akt I CSK 620/22 nie spełnia wymagań przewidzianych w art. 6 ust. 2 podlegała odrzuceniu.

Mając na uwadze powyższe, Sąd Najwyższy na podstawie art. 9 ust. 1 ustawy o skardze na przewlekłość postępowania postanowił jak w sentencji.

a.s.